

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kredby a přísedících Vlasty Žatečkové a Jaroslava Štíbra v hlavním líčení konaném dne 4. října 2023 v Lounech,

takto:

Obžalovaný

J. B. narozený v trvale bytem ,
okres ,

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby pro skutek spočívající v tom, že

dne 25. 4. 2018 v rámci civilního řízení vedeného u Okresního soudu v Lounech pod sp. zn. 10 C 77/2016 o zaplacení částky 1.050.000 Kč s příslušenstvím, v němž byli žalováni jeho rodiče M. , nar. , a T. , nar. , B. , po řádném poučení podle § 126 z. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, o právech a povinnostech vyslychané osoby, vypověděl v postavení svědka, že finanční prostředky, které mu byly dne 14. 12. 2012 připsány na bankovní účet, jsou vrácením půjčky poskytnuté M. B. , nar. , ačkoli se toto tvrzení nezakládalo na pravdě a finanční prostředky byly zapůjčeny rodičům obžalovaného, přičemž na jeho účet byly zaslány z důvodu obstavení účtu M. B. výpověď obžalovaného přitom byla jedním ze stěžejních důkazů ve vedeném řízení a žaloba M. B. na M. a T. B. byla i vzhledem k obsahu výpovědi obžalovaného B. zamítnuta,

právně kvalifikovaný jako

zločin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku § 346 odst. 2 písm. a), odst. 4 písm. c) trestního zákoníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný i státní zástupce prohlásili v rámci hlavního líčení skutkovou větu podané obžaloby jako nespornou, čímž soud upustil od dokazování skutkové věty podané obžaloby.
2. Skutkový děj uvedený v obžalobě má soud za spolehlivě prokázaný, neboť se obžalovaný v hlavním líčení doznal, že se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu, a to i způsobem, který je v obžalobě popsán. Dále obžalovaný uvedl, že souhlasí i s právní kvalifikací jeho jednání vč. její změny, avšak nesouhlasí s navrženým trestem, protože je přesvědčen, že jeho jednání není trestné, neboť se jednání dopustil za okolností, které vylučují trestnost.
3. V hlavním líčení byly nad rámec prokázaného skutkového děje provedeny listinné důkazy, ze kterých soud zjišťoval níže uvedené skutečnosti.
4. Z trestního oznámení na č.l. 1 soud zjistil, že trestní oznámení podali dne 28. 11. 2022 M■■■■ a M■■■■ B■■■■ pro podezření ze spáchání trestného činu křivé výpovědi obžalovaného, kterého se měl obžalovaný dopustit ve věci žaloby o zaplacení částky 1 050 000 Kč vedené pod sp. zn. 10 C 77/2016, kde byl obžalovaný vyslýchán jako svědek.
5. Z rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 2. 3. 2022, č. j. 3 T 77/2019-659 na č.l. 27-40 soud zjistil, že obžalovaný byl pravomocně odsouzen za zločin podvodu dle § 209 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 36 měsíců, který mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 48 měsíců, a to za jednání, kdy po předchozí společné domluvě s matkou M■■■■ B■■■■ vylákali od poškozených M■■■■ a M■■■■ B■■■■ částku 1 000 000 Kč, ačkoli od samého počátku neměli v úmyslu finanční hotovost v měsíčních splátkách splatit a poskytnuté finanční prostředky užili pro vlastní potřebu.
6. Z rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 18. 7. 2018, č. j. 10 C 77/2016-182 na č.l. 42-45 je zřejmé, že ve věci žalobců M■■■■ a M■■■■ B■■■■ a žalovaných M■■■■ a T■■■■ B■■■■ o zaplacení částky 1 050 000 Kč byla žaloba zamítnuta, a to z důvodu, že obžalovaný tehdy původ transakce hodnověrně vysvětlil (viz odst. 16 civilního rozsudku).
7. Z protokolu o jednání ve věci Okresního soudu v Lounech sp. zn. 10 C 77/2016 ze dne 25. 4. 2018 na č.l. 51-55 je zřejmé, že obžalovaný byl v civilním řízení v pozici svědka poučen dle § 126 občanského soudního řádu, tedy že výpověď může odepřít jen tehdy, kdyby mu způsobila nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobám blízkým. Tohoto práva obžalovaný v civilním řízení nevyužil a uvedl, že o půjčce pana B■■■■ jeho rodičům nic neví. Naopak ve výpovědi uvedl, že tehdejší žalobce pan B■■■■ si od obžalovaného půjčil 950 000 Kč, které mu předal v hotovosti a pan B■■■■ mu je přibližně v roce 2012 vrátil na jeho bankovní účet.
8. Z doplnění žaloby ve věci Okresního soudu v Lounech sp. zn. 10 C 77/2016 na č.l. 128 původního spisu zřejmé, že to byl právě tehdejší obecný zmocněnec žalobců Mgr. P■■■■ J■■■■ který navrhl, aby obžalovaný byl slyšen ve věci jako svědek. Důvodem jeho slyšení bylo zjistit důvod, proč peníze od žalobců byly zaslány na bankovní účet obžalovaného, a také jak s penězi naložil.
9. Po provedeném dokazování soud uvedené důkazy hodnotil, a to jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu, kdy dospěl k následujícím závěrům.
10. Soud neměl pochyb o popisu skutkového děje, kdy jak obžalovaný, tak i státní zástupce prohlásili popis skutku za nesporný. Obžalovaný se tedy doznal k tomu, že skutečně při jednání ve věci Okresního soudu v Lounech sp. zn. 10 C 77/2016 dne 25. 4. 2018 úmyslně uvedl nepravdu. Jeho obhajoba však spočívala v tom směru, že toto jednání není trestné, a to s ohledem na současnou judikatura Ústavního soudu, kdy, pokud by ve věci mluvil pravdu, sám sebe by obvinil ze spáchání trestného činu a mohl by si tak způsobit trestní stíhání.

11. Soud se nejprve vypořádal s otázkou, zda výpověď obžalovaného měla podstatný význam pro rozhodnutí ve věci Okresního soudu v Lounech sp. zn. 10 C 77/2016 a dospěl k závěru, že ano, kdy je z provedeného dokazování ve věci zřejmé, že právě na základě jeho výpovědi, které tehdejší Okresní soud v Lounech uvěřil, byla žaloba žalobců zamítnuta, což vyplývá z odst. 16 odůvodnění civilního rozsudku.
12. V tuto chvíli se pak soud musel vypořádat s otázkou, zda se obžalovaný mohl dopustit trestného činu křivé výpovědi, pokud v civilním řízení vypovídal nepravdivé skutečnosti ohledně svého trestného činu, za který byl ostatně již odsouzen.
13. Vzhledem zejména k nálezů Ústavního soudu IV. ÚS 1536/22 ze dne 15. 11. 2022 soud musel dát za pravdu obžalovanému, a to z důvodu práva sebe neobvinění. Dle uvedeného nálezů Ústavního soudu, skutečnost, že pachatel má, byť v postavení svědka, možnost odepřít výpověď o svém, do té doby třeba neznámém trestném jednání, nedává státu možnost jej sankcionovat v případě, že této možnosti nevyužije a uvede výpověď nepravdivou. Není tedy rozhodné, v jakém právním postavení pachatel o své trestné činnosti vypovídá, stejně tak je nerozhodné, v jakém druhu a fázi řízení tak činí. Při posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného za jeho výpověď je totiž rozhodujícím kritériem její obsah, nikoliv v jakém právním postavení obžalovaný o své trestné činnosti vypovídá, či v jakém druhu a fázi řízení tak činí.
14. Otázkou pro soud tak bylo, zda obžalovaný, pokud by u jednání dne 25. 4. 2018 uvedl pravdu, by si sám sobě způsobil trestní stíhání. Soud v daném případě dospěl k závěru, že pokud by obžalovaný tehdy pravdu uvedl a zmínil, že peníze od poškozeného B. z něj byly vylákány podvodným způsobem, trestní stíhání by si tím skutečně způsobil. Ostatně se tak stalo i bez pravdivé výpovědi obžalovaného, kdy je z rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 2. 3. 2022, č. j. 3 T 77/2019-659 zřejmé, že za toto jednání byl již pravomocně odsouzen. I kdyby takové oznámení neučinila žádná z dalších osob přítomných při jednání v civilní věci, zcela jistě by tak učinil poškozený B. který byl danému jednání osobně přítomen, kdy je zřejmé že i v nyní projednávané trestní věci byly úkony trestního řízení zahájeny právě na popud tohoto poškozeného.
15. Jako okolnost důležitou pro rozhodnutí považuje soud za nutné také zmínit, že obžalovaný byl k tehdejší výpovědi volán právě na popud tehdejších žalobců, tedy poškozeného B. a nejde tedy o situaci, kdy obžalovaný byl navržen jako svědek ze strany své rodiny, kdy se lze domnívat, že spáchat trestný čin křivé výpovědi tedy nebylo jeho přímým úmyslem.
16. Soud se tak domnívá, že byť tedy obžalovaný před soudem křivě vypovídal a tak jeho výpověď měla podstatný význam pro rozhodnutí, jeho jednání s ohledem na výše uvedený nález Ústavního soudu není trestné a zprostil ho tak obžaloby dle § 226 písm. b) trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Lounech, kdy odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, přičemž je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem. Byla-li rozsudkem uložena majetková trestní sankce, poškozený má možnost žádat uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

Louny, 4. října 2023

Mgr. Martin Kredba v. r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudkyní Mgr. Hanou Bachovou v hlavním líčení konaném dne 25. února 2019, t a k t o:

Obžalovaný P. F. narozený v bez zaměstnání, trvale bytem

se podle § 226 písm. b) trestního řádu

zprošťuje

obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Lounech ze dne 18. 5. 2018, č. j. ZT 114/2018 - 14, pro skutek spočívající v tom, že:

dne 31. 10. 2017 kolem 10.00 hodin při sběru jablek v sadu mezi obcemi Želkovice a Židovice, okres Louny, jako řidič jízdní soupravy tvořené z traktoru Zetor 5211 SPZ LN který neměl již deset let platnou technickou prohlídku, a vleku bez registrační značky, na kterém byly naloženy boxy s jablky, za mokra při sjíždění z kopce nepřizpůsobil rychlost jízdy v řádku mezi stromy vlastností povrchu, což byla mokrá tráva, a sklonu svahu, uvedl jízdní soupravu do smyku, který nevyrovnal a levým bokem vlečného vozíku přimáčkl na strom J. Š., nar., který utrpěl zranění neslučitelná se životem a byl na místě mrtev,

kvalifikovaný jako přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce podal dne 21.5.2018 soudu obžalobu na P. F. pro shora popsany skutek, kvalifikovaný jako přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku. Po dokazování provedeném v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že tento skutek není trestným činem, a to z následujících důvodů.
2. Obžalovaný P. F. v přípravném řízení nevyprávěl. V hlavním líčení soud přistoupil k jeho výpovědi, přičemž uvedl, že pracoval brigádně, stejně jako v předchozích letech, při sklizni jablek v Želkovicích u Š. Měl za úkol česat jablka a popojíždět s traktorem, vlastní řidičské oprávnění na traktor, osobní vozidlo a motorku. I v rámci své živnosti jezdil traktorem, jeho řízení pro něj není nic výjimečného. Popisoval, že když vystoupil z traktoru, tento zajistil tak, že zařadil „kvalt“ a zatáhl ruční brzdu. Pokaždé zařazoval jinou rychlost, a to podle toho, kde traktor stál. Pokud traktor stál na rovině, zařadil „jedničku“ nebo „dvojku“. Neutrál nikdy nenechával. Když vystupoval z traktoru, vždy vypínal motor. Neví, jaký sklon mělo místo, kde došlo k neštěstí. Ke konkrétním dotazům na okolnosti nehody, obžalovaný mlčel, ač uváděl, že dotazy vnímá. Vyjádřil, že ví, že se to stalo, ale není schopen si vzpomenout na okolnosti nehody, měl psychické problémy, proto se snažil věc vytěsnit z hlavy.
3. Soud dále vyslechl svědky. J. Š. – syn zemřelého v době nehody na místě nebyl přítomen. Vypověděl, že obžalovaný pracoval na dohodu, kterou sepsali 29. 10. 2017. Proškolený byl každý, což zajišťoval většinou otec, protože byl na sadu, říkal lidem, že pokud popojíždí traktor, nesmí být v mezířadí, řidičům traktorů se říkalo, aby se rozhlédli než nastartují, zakřičeli, že se jede. Na místo přišel asi 15-20 minut po nehodě. Traktor stál lehce ve svahu, směrem z kopce, byl vyhnutý úplně doprava a vlek byl lehce mimo osu. Lidé z vleku již shodili palety s jablky a otec ležel hlavou dolů ze svahu u stromu, přimáčklo ho zadní kolo vleku na levé straně pohledu řidiče. Vlek byl jednoosý, kola jsou přibližně uprostřed, celkem i s ojí je délky cca 7,5 metru, ložná plocha je 6 metrů. Traktor je délky cca 3,5 metru. Otce 5-10 minut zkoušeli oživovat, než přiletěl vrtulník. Lidé přítomní na místě mu říkali, že obžalovaný nezvládl řízení, neví, zda mu vypadla rychlost, každý říkal něco jiného. Je pravdou, že při jízdě traktoru dolů řádkem, se tam nikdo nemá pohybovat. Lidem se říkalo, aby nebyly v řádku, když se traktor rozjíždí. Neví, proč otec v řádku byl, možná, že odkopával jablka, nebo nevěděl, že jde obžalovaný pro traktor. V oboru pracoval od orku 1990, sám dbal na dodržování bezpečnosti práce. Před tím, než traktor otce porazil, mohl ujet cca 80-90 metrů. Ze začátku řádku je rovinka, pak je hrana a menší svah dolů. V místě, kde došlo k události, byl svah. Obžalovaný na místě řekl jen to, že přešel tátu, nic víc. Sám do kabiny traktoru nahlédl, rychlost byla zařazená- asi dvojka, což dle svědka neodpovídalo místu, měla být zařazena jednička. Toho den ráno bylo zamračeno, asi 10-15 minut před nehodou byla přeprška, cca 1-2 mm, terén byl lehce navlhlý, byla vidět brzdňá dráha cca 4-5 metrů od hrany kopce až dolů k místu nehody. Traktor neměl platnou technickou prohlídku, nebylo to nutné, protože s ním nejezdili na veřejnou komunikaci. Nebyla na něm žádná technická závada. Pokud jde o zprávu na čl. 98, která konstatuje, že kontrolovaná osoba, tedy svědek, neorganizoval práci při sklizni a nestanovil pracovní postupy tak, aby poškozený nebyl ohrožen dopravou na pracovišti a ponechala organizaci práce na poškozeném, který bez zohlednění vlhkostních podmínek stanovil, aby obžalovaný sjížděl traktorem svah a sám pak zůstal v jeho jízdňí dráze a nevzdálil se tak, aby byl vyloučen střet, tak svědek uvedl, že tato je v pořádku, ale fakticky práci organizoval otec, a to i poté, co od orku 2017 byl důchodce a teoreticky byl pracovníkem svědka, nedalo se mu odporovat. Svědek sám traktor běžně řídí, stalo se, že mu to v řádku ujelo, když je kluzko, traktor dostane i smyk, jde pak o řidiče, zda někde něco nabourá nebo to zvládne. Ten pokyn, aby se lidé nepohybovali ve stejném řádku, v němž jede traktor, se dává právě z důvodů, kdy se traktor stane neovladatelným. V tomto sadu je průjezd řádkem šíře 4,5 metru, lidem říká, že nesmí stát v průjezdu, nejlépe když mohou stát ještě ob další řadu dál. Dále se svědek vyjadřoval k fotografiím

interiéru traktoru a odhadoval zařazený rychlostní stupeň a způsob zabrzdění. Na místě byla L [REDACTED] S [REDACTED], I [REDACTED] N [REDACTED] K [REDACTED] Š [REDACTED] a další lidé. Ti mu řekli, že viděli už jenom traktor, jak se řítí velkou rychlostí dolů na otce. Otec musel určitě vidět traktor přijíždět. Myslí si, že ta souprava mohla jet rychlostí cca 5-6 km, tedy krokem. Pokud smyk trval 50 metrů a otec na to nereagoval uhnutím se, tak v té době měl otec zranění páteře, nosil krunýř, měl zlomené nebo rozdrčené dva obratle, ale nebyl v pracovní neschopnosti, také se mohl leknout.

4. Svědek V [REDACTED] K [REDACTED] je řidičem traktoru, který se v den nehody rovněž pohyboval v sadu a také otcem přítelkyně svědka J [REDACTED] Š [REDACTED]. Ze svahu odjel těsně před nehodou, protože odvážel naložený valník. On sám se na místo již nevrátil. Ten den se na místě pohybovaly dva traktory, jeden řídil on a druhý poškozený. Když odjížděl, byl ten druhý traktor nahoře, poškozený šel směrem nahoru řádkem a odkopával jablka z řádků, aby se nepřejížděla. Šel proti traktoru, který řídil obžalovaný. Neví, kdo určil, že má jít druhý traktor řídit právě obžalovaný. Traktor, se kterým se událost stala, ten den ještě nebyl ani jednou vykládat, stál nahoře, mohlo na něm být cca 1 a půl palety jablek. Také se mu stalo, že dostal v řádku smyk, traktor se i tak ovládnout dá, záleží na reakci řidiče. On sám jezdil tak, že pokud to bylo z kopce, nechal si zařazenou jedničku nebo dvojku, podle toho, jak to bylo prudké, vypnul ruční plyn a přidržoval si jen nožní. Když potřeboval zastavit, tak pustil nožní plyn a tím pádem motor zhasnul, pak mu pomohl ruční brzdou a zastavil. Ten den bylo vlhko. Bylo to, to počasí, při kterém ke smykům dochází. Školení, jak jezdit v řádcích s traktorem prodělávali, poškozený jim vždy ráno řekl, jak to chce. Lidem se říkalo, že nemají chodit do řádku, kde jezdí traktor a kolem vleku, když je v pohybu. To, že byl sám v řádku, v němž jel traktor si vysvětluje tím, že odkopával jablka, aby se nepřejela. Neví, proč neuhnul, když viděl, že traktor jede proti němu. Je pravdou, že poškozený měl bolesti zad, nosil plastový korzet, který sahal od prsou po pas. Nebránil mu v pohybu. On sám ten svah toho dne sjížděl také, a to ve stejném řádku, jako se stala nehoda, s plně naloženým vlekem, smyk nedostal, svah sjel normálně na jedničku způsobem, který popisoval.
5. Svědkyně L [REDACTED] S [REDACTED] tvrdila, že v době nehody stála u stromu a bavila se s kolegyněmi, takže vůbec neví, kdo obžalovaného poslal řídit traktor. Pamatuje si jen, že snad paní N [REDACTED] křičela, že traktor jede rychle, načež ona se otočila, stály ve vedlejším řádku. Zpětně si uvědomila, že viděla, jak traktor jel rychle a skákal. Časem si uvědomila i to, že neslyšela motor, asi tedy jel bez motoru. K rychlosti traktoru se neumí vyjádřit. Pak šel traktor do smyku a myslí, že paní N [REDACTED] zakřičela, že tam leží pan Š [REDACTED], tomu se pak snažily pomoci. Neví tedy, kde se před střetem poškozený pohyboval. Na místě ležel obličejem dolů k zemi, mezi stromem a kolem přívěsu, nereagoval, začal modrat, snažila se ho prodýchnout, ale nešlo to. Krunýř, který nosil, měl na sobě a myslí, že mu ho sundávala. V okamžiku nehody na místě byla ona, paní N [REDACTED], poškozený a obžalovaný. Neví, kde v ten moment byla K [REDACTED] Š [REDACTED]. K zastavení traktoru došlo asi tak, že prudčeji zabrzdil, protože se najednou stočil. U Š [REDACTED] pracovala. V den neštěstí na místě nepracovala, byla se zeptat na brigádu, protože tam pracovala v minulosti. To byly poučeny, že nesmí vůbec k traktoru, pokud jede. To se striktně dodržuje. Vůbec nechápe, proč byl poškozený v řádku. Ví, že poškozený měl krunýř, byl po operaci páteře, ale během dne si nevšimla, že by se hůře pohyboval. Neuvědomuje si, že by ten den řídil traktor.
6. Svědkyně I [REDACTED] N [REDACTED] potvrdila, že již v minulosti pracovala při sklizni jablek a v den nehody se byla ptát v sadu na možnost brigády a dole v sadu čekaly na poškozeného a povídaly s K [REDACTED] Š [REDACTED] mezitím se nehoda stala. Byl tam řev – hovor lidí, tak se podívaly a viděla, jak jel seshora dolů řádkem rychle traktor, který řídil obžalovaný. Zvuk motoru neslyšela. Jen slyšela poškozeného, jak říká něco o kvalitě, to už byl traktor v pohybu. V tu dobu byl v druhé nebo třetí řadě od místa, kde stála svědkyně. Následně ho viděla ležet na zemi, přičemž v tu chvíli byl ve stejném řádku, ve kterém jel traktor. Tvrdila, že poškozený uskočil, ale už to nestačil. Neví, proč reagoval až těsně před přijetím traktoru. Ve chvíli, když říkal něco o kvalitě, byl otočený směrem

k traktoru, museli se vidět oba dva. Poškozený ležel na břiše směrem z kopce. Pokud jde o proškolení o bezpečnosti práce, tak jim bylo řečeno, že když jezdí traktory, mají jít na stranu. Stromy byly v tu dobu olistěné, mezi místem, kde se událost stala a místem, kde stála svědkyně, byl jeden řádek a tedy dvě řady jabloní, ty mohly být vysoké cca 2 metry, na řádek, kde pohyboval traktor bylo trochu vidět.

7. Svědkyně K██████ Š██████ je družkou obžalovaného a také pracovala na sběru jablek. Vypověděla, že v sadu začala pracovat někdy od začátku října 2017. V noci na 31.10.2017 muselo pršet, přes den byla zima. Poškozený nejprve poslal pana K██████, aby odvezl první traktor s jablky a pak zavolal na obžalovaného, aby přivezl druhý traktor. Zavolal na něj z řádku, kde se stala nehoda. Ona a kolegyně stály dole pod svahem, nedovede odhadnout, jak daleko od nich stál traktor, do něž obžalovaný nasedal. Poškozený stál od nich napravo, a to ob řádek. Byli tam i další brigádníci, ale neví kteří. Viděla, jak obžalovaný nastoupil do traktoru a slyšela jak nastartoval, vypnul a po chvíli zase nastartoval. To vypnutí a následné zapnutí motoru traktoru si vysvětlila tak, že se chtěl asi ujistit, jestli někdo není v řádku. Do příslušného řádku obžalovaný s traktorem najel, protože předtím stál bokem, a začal sjíždět dolů řádkem, který byl mezi nimi volný. Předtím, než začal sjíždět dolů, došlo k vypnutí motoru a dalšímu nastartování motoru, to ví jistě, přičemž časová prodleva mezi tím vypnutím a nastartováním byla asi 5 minut. Při tom nastartování traktoru stála u kolegyně a dívala se na něj. Traktor začal sjíždět dolů pomalu a pak slyšela, jak Š██████ zařval, že se mu to rozjelo, něco v tom smyslu, že „už jede rychle“ a v tom udělal asi dva kroky do řádku a koukal na něj. Nevzpomíná si, že by říkal něco o kvalitě. To, že do řádku poškozený vstoupil si vysvětluje tak, že se asi chtěl podívat, jestli tam nejsou lidi. Všichni na poškozeného začali křičet, aby odskočil, proto se v tu chvíli dívala na poškozeného a ne na traktor. Poškozený ale v řádku zůstal stát, a to při kraji, přičemž se díval nahoru na traktor. Obžalovaný se mu snažil vyhnout, brzdil, chtěl uhnout na pravou stranu, tzn. směrem na druhou stranu, než v řádku z pohledu řidiče stál poškozený, což se mu povedlo a traktor poškozeného nezasáhl, ale zasáhl ho vlek, který jej narazil do stromu a ten strom ho vrátil zpátky, načež všichni začali křičet a vypukla panika. Běžela na místo a poškozeného na zemi, nějací lidé odhazovali bednu, protože si mysleli, že má ruku pod kolem. Také odhazovali bedny z vleku. Jedna byla plná celá, druhá z poloviny a ostatní tři byly prázdné. Poškozený měl od hrudníku až po bedra plastový krunýř, což zjistili ve chvíli, kdy jej oživovali. Myslí si, že mu to ztěžovalo chůzi. Obžalovaný se snažil odházet bedny, chtěli ten valník odlehčit, aby mohli poškozeného vyprostit. Po nehodě polovina lidí poté, co zjistila, že se bude volat policie, utekla pryč. Poškozený je vždy upozorňoval, aby si dávali pozor na traktor, šli na stranu, aby je třeba nesrazil. Neví, zda pan K██████ jel stejnou cestou jako poté obžalovaný. Písemnou dohodu na sběr jablek v roce 2017 sepsali až dodatečně po nehodě. V předchozích letech žádnou smlouvu nikdy uzavřenu neměla.
8. Svědek Ing. J██████ F██████ potvrdil, že vypracovával za Státní úřad inspekce práce zprávu pro Policii ČR. Sám prováděl ohledání místa. Pokud je zpráva z 2. března 2018, je možné, že na místě byla až po Novém roce. Inspektorát zkoumal možné porušení povinností zaměstnavatele a dále, zda učinil účinná opatření proti opakování úrazu. Na straně zaměstnavatele se zjistilo porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 309/2005 Sb, kdy nebyl stanoven pracovní postup tak, aby nebyli zaměstnanci ohroženi na pracovišti dopravou. Svědek zkonstatoval, že kontrolovaná osoba - svědek J██████ Š██████ ml. - neorganizovala práci při sklizni a nestanovila pracovní postupy tak, aby poškozený nebyl ohrožen dopravou na pracovišti a ponechala organizaci práce na poškozeném, který bez zohlednění vlhkostních podmínek stanovil, aby obžalovaný sjížděl traktorem svah a sám pak zůstal v jeho jízdni dráze a nevzdálil se tak, aby byl vyloučen střet. Dále uvedl, že pokud jde o dostatečnou organizaci, tak zaměstnavatel má vědět, že když dojde k zhoršení klimatických podmínek, může dojít k tomu, že traktor se bude chovat jinak, než když nepříší a zaměstnavatel k této možnosti nepřijal žádná opatření, přičemž těmi se rozumí opatření, jež si sám stanoví. V tomto případě šlo o to nejezdit ze svahu, ale naopak do svahu, když je mokro,

aby bylo vyloučeno, že by došlo ke smyku. Opatření jezdit v případě vlhka do svahu nebylo stanoveno, toto si až po úrazu svědek Š█████████ stanovil. Tedy při kontrole zjistil, že v době úrazu nebyla stanovena dostatečná opatření pro případ zvýšené vlhkosti, tato byla stanovena až následně, v době mezi úrazem a jeho kontrolou. Další v mezidobí přijatá opatření jsou zaznamenána v protokole.

9. Soud dále ve věci provedl listinné důkazy a přehrál videozáznam z místa nehody. Jedná se zejména o protokol o ohledání místa činu a fotodokumentaci, z nichž následně vycházel mj. znalec při zpracování znaleckého posudku Ing. Tomáš Rozlivka. Soud považuje za podstatné zmínit zejména to, že je konstatováno místy značné rozbahnění cesty, byly zaměřeny smykové stopy, ohledán traktor, který neměl téměř 10 let platnou technickou kontrolu. Na pořízených fotografiích je zřejmé značné zanesení dezénu pneumatik bahnem a listy a konečná poloha poškozeného i traktoru s přívěsem. V záznamu o úrazu na čl. 111 je mj. konstatováno, že poškozený vstoupil do jízdní dráhy traktoru, přičemž tento je podepsán mj. svědkem Š█████████ ml. Státní úřad inspekce práce sdělil k dotazu soudu, že se svědkem Š█████████ nebylo vedeno přestupkové řízení a současně zaslal soudu protokol o kontrole z 6.2.2018. Z tohoto je patrné, že práci v sadu organizoval poškozený, nikoliv svědek Š█████████ ml. s tím, že po naplnění prvního z traktorů s tímto sjel poškozený a následně předal řízení svědku K█████████ a dal pokyn obžalovanému, aby s traktorem s přívěsem, který stál nahoře v sadu a přijel s ním dolů pod svah. Obžalovaný, který je držitelem odpovídající skupiny řídičského oprávnění, takto učinil, rozjel se a v místě, kde začínal svah se sklonem cca 7 procent se zastavil a přesvědčil se, že v řádku nejsou lidé, poté zařadil první rychlostní stupeň a rozjel se. Asi po 4 metrech zaznamenal, že traktor je tlačěn přívěsem a nelze jej za pomoci ruční ani nožní brzdy zastavit. Traktor dostal smyk a sjížděl takto po blátivém mokřím terénu svahu, přičemž obžalovaný měl zataženu ruční brzdu a sešlápnutý nožní brzdový pedál. Poté před sebou asi ve vzdálenosti 10 metrů viděl poškozeného, který nereagoval, obžalovaný ho traktorem minul, ale přívěs jej přirazil ke kmeni jabloně, přičemž měl ruku pod jedním kolem přívěsu. Zaznamenána jsou i opatření, která následně svědek Š█████████ přijal.
10. Za souhlasu stran byl soudem čten pitevní protokol a znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie. Soudní lékař popsal všechna závažná se životem neslučitelná zranění, příčinou smrti byl úrazový šok a zranění vznikla tupým násilím velké intenzity na trup poškozeného. Děj dopravní nehody, tj. sražení poškozeného traktorem se zapřaženým vozíkem s jeho následným nárazem do pevné překážky (stromu) vznik zranění vysvětluje. Poškozený nebyl v době smrti ovlivněn ethanolem, omamnými látkami, psychotropními látkami ani jejich metabolity, které by mohly negativně ovlivnit jeho ovládací a rozhodovací schopnosti.
11. S ohledem na nutnost posouzení průběhu nehodového děje a zjištění možnosti jeho odvrácení, byl v řízení před soudem vypracován znalecký posudek z oboru doprava, odvětví doprava silniční a městská. Znalec konstatoval, že byla zaměřena stopa pohybu traktoru, která nebyla přímá, ale nepravidelně vlnitá, což bylo způsobeno tvarem vyjetých kolejí a nestabilním pohybem traktoru. Ve stopě není zřejmý vzorek dezénu, proto lze konstatovat, že se traktor pohyboval se zablokovánými koly zadní nápravy. Povrch ve stopě byl kluzký a zemina s listím oblepila dezén pneu, kdy tento přestal plnit svou funkci. Na traktoru ani přívěsu nebylo zřejmé poškození, přičemž je zřejmé, že došlo ke kontaktu pravé přední části přívěsu s poškozeným a s následným nárazem do stromu v době, kdy docházelo ke stáčení traktoru směrem doprava. Nárazová rychlost mohla činit více než 20 km/hod. Znalec následně provedl simulaci pohybu, kdy je zřejmé, že souprava se rozjížděla z nulové rychlosti, po rozjetí došlo ke zpomalování, a to s největší pravděpodobností provozní brzdou. Poté, co se souprava dostala na prudký svah, došlo ke zrychlování i přes použití ruční brzdy a k blokaci kol zadní nápravy. Vlivem nerovnosti terénu a pravděpodobně i vlivem zásahu řidiče do řízení došlo během zrychlování k postupnému stáčení traktoru a následně ke „zlomení“ soupravy, kdy se levá část přívěsu dostala ke stromu, kde došlo

ke kolizi přívěsu s poškozeným. K možnosti odvrácení nehodového děje se znalec v posudku vyjádřil tak, že poškozený mohl kolizi zabránit, kdyby se pohyboval mimo řádek v němž jel traktor, vzhledem k tomu, že traktor začal zrychlovat cca 10 sekund před kolizí, měl poškozený dostatečný časový prostor pro ustoupení do vedlejšího řádku. Nelze z technického hlediska určit, zda toho byl poškozený s ohledem na jeho zdravotní stav schopen. Pokud jde o možnost odvrácení nehodového děje obžalovaným znalec uzavřel, že vzhledem k tomu, že nelze určit, jaké měl a má zkušenosti s řízením soupravy s nebrzděným přívěsem, nelze posoudit, zda si mohl být obžalovaný vědom, že za daných adhezních podmínek nemůže bezpečně sjet daný profil. Střetu by mohl zabránit, pokud by sjížděl v jiném řádku, kde je již sklon nižší. V okamžiku, kdy se souprava rozjížděla, i při plné blokaci zadní nápravy, měl obžalovaný jedinou možnost, jak se pokusit zabránit střetu, a to povolením brzdy a pouze občasným krátkým prudkým přibrzděním se snažit traktor zpomalit, kdy v místě kolize již dochází ke zmenšování sklonu svahu, což by umožňovalo zpomalování celé soupravy.

12. V hlavním líčení znalec dodal, že z místa rozjezdu traktoru do místa kolize byla vzdálenost necelých 60 metrů. Obžalovaný, kdyby během těchto 60ti metrů nebrzdil ruční brzdou, ale jen přibrzďoval nožní brzdou mohl pokračovat řádkem dál. Sice by traktor „poskakoval“, ale dojel by dolů k cestě, kde by mohl bezpečně zastavit. Pokud by se poškozený pohyboval v řádku, došlo by i přesto ke střetu, srazil by jej přední částí traktoru. Pokud by poškozený stál někde u stromu, ke střetu by nedošlo, ale neví se, kde přesně stál. Přívěs traktoru byl nebrzděný, a má hmotnost cca 800 kg, naložený přívěs při nehodě mohl mít cca 1300-1500 kg. Tato zátěž má vliv na rychlost traktoru takovou, že jej tlačila před sebou. Řidič takového traktoru musí mít zařazen rychlostní stupeň 1 maximálně 2, musí velice opatrně přibrzďovat a nemůže chtít zastavit v nejprudším bodu svahu. Za daných adhezních podmínek měl traktor stát nahoře nebo sjet a stát až dole. Když se obžalovaný rozjel, musel již cítit, že mu to začíná „ujíždět“, měl zareagovat jinak, než reagoval. Zatažení ruční brzdy byla jeho špatná reakce, protože tato 100% zablokuje zadní nápravu. Nedá se přesně určit, v jaké vzdálenosti se souprava začala „lámat“ na levou stranu směrem k poškozenému, do kterého následně zarazila, mohlo to být odhadem ve vzdálenosti 30 metrů za předpokladu, že by došlo jen k jednomu takovému pohybu. Řidič se také mohl snažit o nějaké vyrovnání. V době nárazu byla rychlost soupravy 20 km/hod., a to proto, že obžalovaný traktor nebyl schopen ubrzdít z důvodu sklonu svahu. Při této rychlosti ujede souprava 5,5 metru za sekundu. Poškozený měl 10 vteřin na útek od okamžiku, kdy traktor začal zrychlovat, nikoliv od okamžiku „lámání“ soupravy. Od chvíle možného „zlomení“ soupravy měl poškozený maximálně 5-6 sekund na útek. Znalec vyjádřil souhlas nad touto částí výpovědi svědka K[REDAKOVAN] o tom, jakým způsobem bylo vhodné svah sjíždět, zásadní chybou bylo zatažení ruční brzdy. Je možné, že i přesto, že svědek K[REDAKOVAN] svah sjížděl tak, že nechal zařazený první nebo druhý rychlostní stupeň, vypnul ruční plyn a přidržoval si jen nožní, tak mohl dostat smyk, ale pokud přerušil brzdění, tak jej srovnal. Dle grafu 14 str. 12 znaleckého posudku je zřejmé, že traktor se začíná rozjíždět z „0“, stojí nahoře na kopci, zhruba 12 metrů po rozjezdu začal obžalovaný brzdít ruční brzdou a konečná poloha traktoru je ve vzdálenosti 58 metrů. Traktor tedy ujel se zataženou brzdou 46 metrů. Pokud se traktor nahoře na kopci rozjížděl, museli ho lidé, kteří stáli na úrovni místa kolize vidět. Simulace způsobu jízdy traktoru dle popisu svědka Kloudy nebyla provedena, docházelo by tam ke krátkým smykům, traktor by se pohyboval stále v řádku, který byl široký 5,5 metrů, traktor s nápravou je šířky 2 metru. Možnost předejití nehody není možné dobře nasimulovat, protože není známo, jaké by bylo vychýlení traktoru během jízdy, záleželo by na tom, jak často by řidič stoupal na nožní brzdou. Znalec se není schopen vyjádřit, zda a kdy by v takovém případě došlo ke střetu s poškozeným, tento mohl stát u stromu, či více v řádku. Pokud by obžalovaný sjížděl svah tak, jako svědek K[REDAKOVAN] a poškozený by šel v řádku, srazil by ho také, a to přední částí traktoru. Není možno říci, kolikrát by řidič při správném způsobu jízdy měl přišlápnout brzdou, záleželo by na jeho konkrétní reakci a navíc to musí ještě vyrovnávat volantem. Do toho vstupuje velmi mnoho faktorů. V místě kolize byl svah 13 %, tedy nebrzditelný, ale vzápětí dochází na zmenšení na 10 a

6 %. Z místa, kde obžalovaný začal brzdít ruční brzdou, nebyl schopen během těch 50ti metrů zastavit. Pokud by jel technikou přerušovaného brzdění, projel by kolem místa, kde došlo ke střetu. Mohl se pohybovat smykem, ale mohl jet rovně, docházelo by k menšímu vychýlení soupravy, které by řidič vyrovnal volantem. V řádcích v sadu jsou viditelné vyjeté koleje, které traktor jakoby vedou, tyto nejsou absolutně rovné a mají vliv na nestabilitu traktoru a nápravy. I v případě krátkého, opakovaného přibrzdění by na prudkém svahu každopádně docházelo ke zrychlování, na něž by měla vliv i váha traktoru a přívěsu. Dle znalce v době nárazu přívěsu, musel být poškozený vlevo od koridoru pohybu traktoru, od té soupravy. Kde byl před nárazem nelze určit, neví, zda ustupoval, nebo stál. Stejně tak není schopen určit, kde poškozený byl v době, kdy se traktor rozjížděl. Lze připustit, že místo, kde došlo k nárazu do poškozeného, bylo jiné, než konečná poloha těla, protože poškozený musel být určitě trochu odhozen, a to směrem dopředu.

13. Po provedeném dokazování soud má za to, že zajistil všechny dostupné důkazy, když zejména řízení doplnil o znalecký posudek z oboru doprava a vyslechl všechny na místě ustanovené svědky. Strany samy žádných dalších důkazních návrhů nenavrhly. Ve věci krom velmi zběžného ohledání předmětného traktoru a přívěsu Policií ČR, provedeného v rámci ohledání místa činu, nebyl bezprostředně po nehodě tento zajištěn a nebyl podroben prohlídce jeho technického stavu, když i případná takto učiněná zjištění by pro věc nebyla bez významu, ovšem jde o úkon, který se současným časovým odstupem již nelze provést. Hodnotil-li potom následně soud provedené důkazy v souladu se zásadou dle § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy dle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti, dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že by ke smrti poškozeného došlo v důsledku nedbalostního jednání obžalovaného P. ■■■ F. ■■■■
14. Obžaloba vychází z premisy, že smrt poškozeného nastala v důsledku toho, že obžalovaný za mokra při sjíždění z kopce v sadu nepřizpůsobil rychlost jízdy v řádku mezi stromy vlastnostem povrchu, což byla mokrá tráva a sklonu svahu, uvedl jízdní soupravu do smyku, který nevyrovnal a levým bokem vlečného vozíku přimáčkl na strom poškozeného, který utrpěl se životem neslučitelná zranění a byl na místě mrtev. Je zřejmé, že státní zástupce pominul zcela zásadní skutečnost, a to tu, že poškozený se naprosto v rozporu s pokynem, který sám připomínal všem dalším brigádníkům řadu let, pohyboval v době, kdy sám dal pokyn obžalovanému, aby s traktorem sjel za účelem nakládání beden s načesanými jablky ze svahu, ve stejném řádku jako traktor. Dle názoru soudu je pro posouzení, zda k úmrtí poškozeného došlo v příčinné souvislosti s nedbalostním zaviněním obžalovaného, nebo zda se jednalo o nešťastnou náhodu, podstatné i to zjištění, že poškozený, ač samotné podnikání již předal svému synovi, J. ■■■■ Š. ■■■■ ml., byl nepochybně faktickým provozovatelem sadu, uděloval brigádníkům pokyny k postupu prací a k dodržování bezpečnosti práce v sadu, což vyplynulo ze svědeckých výpovědí všech svědků. Jakožto takový jednak jistě měl sám dodržovat pravidlo, že, sjíždí-li traktor sadem z kopce dolů, musí se sběrači pohybovat dokonce ob řádek, a to právě z důvodů, že může dojít ke smyku naložené soupravy, kontaktu traktoru se stromy, atd. Současně potom je s podivem, že, ač i on sám jistě velmi dobře viděl, jaké jsou povětrnostní podmínky, poslal obžalovaného, aby s traktorem sjížděl dolů z kopce, ač mu jistě mohl dát pokyn takový, že má s prázdnou soupravou objet sad a v daném řádku jej vyjíždět směrem nahoru. Okolnost, že existovalo obecné pravidlo pro sběrače, nepohybovat se v řádku jízdy traktoru soud považuje za zcela zásadní i ve vztahu k tvrzení obžaloby o nepřiměřenosti jízdy obžalovaného. Lze poukázat např. na výpověď svědka K. ■■■■ který jasně uvedl, že poškozený je vždy poučoval, že při jízdě v řádcích nesměli být žádní česači, přičemž uvedl i důvod tohoto pravidla, který byl takový, že vleky s jablky jsou těžší než traktor, který se mohl stát neovladatelným. Tedy faktický provozovatel sadu sám předpokládal, že může nastat situace, kdy traktor s naloženým přívěsem nebude ovladatelný, přičemž takové obavy musel mít z důvodu letitých zkušeností s provozem v sadu.

15. Soud se rovněž zabýval otázkou přesnějšího zjištění polohy poškozeného v řádku těsně před střetem. Tato nebyla přesně zjištěna, přičemž to ani není možné, jak uvedl znalec z odvětví doprava. Lze ovšem poukázat na výpovědi svědkyň. Ač tyto samy tuto polohu rovněž nemohly být schopny přesně popsat, tak svědkyně N [REDACTED] jasně uvedla, že poškozený se pohyboval v řádku, na traktor viděl a měl se snažit uskočit. Svědkyně Št [REDACTED] dokonce uvedla, že poškozený komentoval, že traktor se již příliš rozjel a v tu chvíli udělal asi dva kroky do řádku, v němž traktor jel a ač na něj křičeli, zůstal tam stát, a to při kraji. Svědkyně S [REDACTED] poškozeného nesledovala. Svědek K [REDACTED] potom také popsal, že poškozený šel v řádku směrem nahoru. Pokud jde o pořízenou fotodokumentaci, tato zachytila tělo poškozeného, ovšem není zcela zřejmé, jak dalece s ním bylo manipulováno brigádníky ve snaze vymanit jej zpod kola vleku a tudíž, zda jde o konečnou polohu. Nicméně i z fotodokumentace vyplývá, stejně jako z videozáznamu, že tělo poškozeného leží v řádku a pokud jde zřejmé, že příčinou jeho úmrtí bylo přimáčknutí na kmen stromu, je zcela logickým soudem vyvozený závěr, že se poškozený musel pohybovat či stát před tímto stromem v řádku, kterým se pohyboval traktor řízený obžalovaným. Ačkoliv obžalovaný ve svých procesně použitelných výpovědích neuvedl k jízdě v podstatě nic, je zřejmé, že i on musel poškozeného v řádku před sebou spatřit, přičemž přirozeně mohl reagovat tak, že se mu chtěl vyhnout, což se mu i povedlo o samotný traktor, ovšem bohužel došlo k naražení poškozeného na kmen stromu vlekem, který nemá samostatné brzdění.
16. Soud při svém závěru o nevině obžalovaného pečlivě uvážil i závěry znaleckého posudku a také vyjádření znalce v dnešním hlavním líčení. Znalec vyhodnotil způsob jízdy obžalovaného, tedy předpokládáno se zataženou ruční brzdou, jako nevhodný, podstatně více směřující ke smyku soupravy, resp. k výraznějšímu smyku a k neovladatelnosti soupravy. Pokud jde o možnosti odvrácení nehodového děje, tak kromě faktu, že poškozený jej mohl odvrátit tak, že by se v řádku nepohyboval, uvedl v písemném posudku, ve vztahu k poškozenému znalec i to, že i přesto, že se poškozený v řádku pohyboval, tak s ohledem na okamžik zrychlování traktoru, měl ještě cca 10 sekund na to, aby ustoupil do vedlejšího řádku a tedy zabránil kolizi, což neučinil. Ve vztahu k možnosti odvrácení nehodového děje ze strany obžalovaného, znalec uvedl, že tento jej mohl jednoznačně odvrátit, pokud by svah sjížděl v jiném řádku. Soud však je toho názoru, že to nebyl obžalovaný, kdo si vybíral řádek ke sjetí svahu, ale byl to sám poškozený, kdo mu pokyn dal a přesto se sám dále v řádku pohyboval. Dále k obžalovanému znalec v písemném posudku uvedl, že v okamžiku, kdy se souprava rozjela i při plné blokaci zadní nápravy, měl jedinou možnost, jak se pokusit kolizi zabránit, a to povolením ruční brzdy a občasným krátkým, prudkým přibrzděním se snažit traktor zpomalit. Tento možný způsob jízdy byl poté v hlavním líčení velmi podrobně rozebírán, přičemž znalec se vyjádřil, že při tomto způsobu brzdění by k zastavení soupravy nedošlo před místem střetu s poškozeným, ale daleko později a to i s ohledem na fakt, že za místem střetu se svah stává rovnějším – jde o přímý úsek v délce několika desítek metrů. Znalec není schopen přesně popsat, jaký by jízda, o níž předpokládá, že by mohla kolizi zabránit, měla průběh, neboť tuto nelze nasimulovat, protože není známo, jaké by bylo vychýlení traktoru během jízdy, záleželo by na tom, jak často by řidič stoupal na nožní brzdu- tedy jak často by krátce a prudce přibrzdřoval. Nicméně k zastavení soupravy by rozhodně nedošlo před místem střetu s poškozeným a tento by nebyl sražen pouze tehdy, pokud by stál někde u stromu. Pokud by ovšem šel v řádku, tak i za situace, kdy by obžalovaný sjížděl svah tak, jako svědek Klouda, srazil by ho také, a to přední částí traktoru. Přesné určení průběhu bezpečné jízdy není možné, nelze říci, kolikrát by měl řidič přišlápnout brzdu, záleží na jeho konkrétní reakci, jízdu by navíc musel ještě vyrovnávat volantem, navíc v místě kolize byl svah 13 %, tedy nebrzditelný. Znalec shrnul, že z místa, kde obžalovaný začal brzdít ruční brzdou, nebyl schopen do místa střetu zastavit. Pokud by jel technikou přerušovaného brzdění, projel by kolem tohoto místa, mohl se pohybovat smykem, i rovně, docházelo by k menšímu vychýlení soupravy, na nestabilitu soupravy měly vliv i v řádku vyjeté koleje. I v případě takové jízdy by na prudkém svahu docházelo ke zrychlování soupravy, na něž by měla vliv i váha traktoru a přívěsu. Znalec není schopen určit, kde byl

poškozený před nárazem, neboť není známo, zda ustupoval, nebo stál. Lze připustit, že místo, kde došlo k nárazu do poškozeného, bylo jiné, než konečná poloha těla, poškozený musel být určitě odhozen.

17. Z uvedených závěrů znalce plyne, že ani v případě, že by se obžalovaný traktorem pohyboval způsobem opakovaného přibrzdování nožní brzdou, nebyl vyloučen střet s poškozeným, když navíc nelze ani přesně popsat, jak konkrétně by taková jízda probíhala, jakou by souprava nabírala rychlost, jaký by byl poloměr znalcem předpokládaných menších, ale opakovaných smyků a v jakém místě svahu by k těmto došlo. Do těchto neurčitých předpokladů potom vstupuje další nejasná veličina, a to je poloha poškozeného jak v době zahájení jízdy obžalovaným, tak v jejím průběhu, když pochyb není pouze o tom, že se pohyboval v řádku, kde zřejmě odkopával zbylá jablka, aby je traktor nepřejel.
18. Všechny takto popsané skutečnosti vedou soud k závěru, že to byl především poškozený, kdo se neměl pohybovat v řádku, navíc za situace, kdy sám poslal obžalovaného, aby právě tímto řádkem dolů sjížděl a tohoto zjevně sledoval. Stejně tak i musel zaznamenat zrychlení traktoru a jeho smyk, kdy dle znalce mohl mít až 10 sekund času na opuštění řádku, což je doba dostatečně dlouhá, aby tak učinil. Navíc i poškozený sám, jakožto faktický provozovatel sadu a osoba, jež traktor často řídila, místo velmi dobře znal, věděl jaké jsou toho dne povětrnostní podmínky a také, jaký je sklon v daném místě svahu, kde ke kolizi došlo a jistě i vyhodnotil, že traktor řízený obžalovaným zvyšuje rychlost, dostává se do smyku a stává se v podstatě neovladatelným. Přesto zcela nepochopitelně porušil základní bezpečnostní pravidlo, nepohybovat se v řádku, kterým traktor (navíc částečně naložený) sjíždí. Není zjištěno, z jakého důvodu řádek neopustil alespoň ve chvíli, kdy již zjevně reagoval na blížící se traktor s přívěsem, přičemž o této reakci není pochyb, neboť ji popisují svědkyně N. [redacted] i Š. [redacted] tak, že došlo k pokřiku na obžalovaného. Lze pouze spekulovat, zda blížící se soupravu podcenil a spoléhal se, že ke kolizi nedojde, popř., zda mu zabránil jeho zdravotní stav, kdy je zřejmé, že byl po operaci páteře, nosil krunýř na trupu. V této souvislosti potom také jistě vyvstává otázka, zda vůbec poškozený s ohledem na omezení jeho pohyblivosti, byl v den nehody způsobilý vykonávat fyzickou práci v sadu.
19. Při závěru o absenci zavinění obžalovaného tedy soud vycházel jednak ze zjištění, že nebylo bez důvodných pochybností prokázáno, že by fatální následek nenastal v případě, pokud by se obžalovaný soupravou v řádku pohyboval znalcem popsaným vhodnějším způsobem a současně také, ze svého názoru, že to byl v první řadě poškozený, kdo mohl nehodovému ději zabránit, pokud by dodržel běžně respektované, jím samotným ostatním pracovníkům připomínané a zažité bezpečnostní opatření, a v řádku nepohyboval, popř., pokud by alespoň adekvátně reagoval na blížící se traktor a z řádku ustoupil. Soud současně má za to, že obžalovaný mohl jak objektivně, tak subjektivně důvodně předpokládat, že poškozený, jakožto jeho faktický nadřízený a toho dne nepochybně organizátor práce v sadu, který mu navíc dal pokyn, aby zahájil jízdu s traktorem a přívěsem v daném řádku, bude sám dodržovat stanovená pravidla a v řádku se pohybovat nebude. S ohledem na tyto závěry nelze dovozovat odpovědnost obžalovaného za smrt poškozeného s poukazem na předpoklad, že tento následek zřejmě mohl odvrátit, pokud by zvolil jiný postup při řízení traktoru. Z uvedených důvodů soud uzavřel, že pro absenci subjektivní stránky v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem a proto byl obžalovaný obžaloby podle § 226 písm.b) trestního řádu v plném rozsahu zproštěn.
20. V případě poškozené pojišťovny soud o uplatněném nároku na náhradu škody nerozhodoval, neboť usnesením z 8.10.2018 č.j. 4 T 104/2018-220 bylo rozhodnuto o jejím nepřipuštění k trestnímu řízení dle § 206 odst. 4 trestního řádu, a to s poukazem na zjištění, že k nehodě došlo

v souvislosti s plněním pracovních úkolů obžalovaného, jakožto zaměstnance. Další poškození se s nárokem na náhradu škody nepřipojili.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Louny 25. února 2019

Mgr. Hana Bachová v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech, soud pro mládež rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Hany Bachové a přísedících Jaroslavy Sudíkové a Petra Sedlmajera v hlavním líčení konaném dne 2. srpna 2023,

takto:

Obžalovaný mladistvý D. H., narozený v Žatci, trvale bytem
nezaměstnaný,

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Lounech ze dne 23.5.2023, č. j. ZT 69/2023-9 pro skutek spočívající v tom, že

v přesně nezjištěné době v listopadu 2022 či v prosinci 2022 v jeho pokoji v domě na adrese
č. p. vykonal oboustranně dobrovolnou nechráněnou soulož s nezletilou poškozenou V. B. nar. , ačkoliv věděl, že tato je mladší patnácti let, kvalifikovaný jako provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není proviněním.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu rozsudek neobsahuje odůvodnění, neboť po jeho vyhlášení se obžalovaný mladistvý, OSPOD, obhájkyň, rodiče mladistvého a státní zástupce vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění. Obžalovaný mladistvý zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, vyjma případu, že rozsudek není v souladu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Víchová

s prohlášením viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Louny 2. srpna 2023

Mgr. Hana Bachová v. r.
předsedkyně senátu